

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

Escurcem la Covid econòmica

Arribem al cap del carrer i cal una direcció

Ens expliquen els metges i d'altres "experts" sanitaris que molts malalts pateixen encara símptomes de debilitat força temps després d'haver superat el coronavirus.

Sembla que el mateix s'esdevé en l'economia que, a més a més d'una gran recessió, ara tindrà una persistent debilitat durant anys com ho escrivia a finals d'octubre Martin Wolf, comentarista econòmic en cap del diari *Financial Times*.

Era evident que la pandèmia ja havia deixat fondes ferides en l'economia andorrana, però aquestes ferides s'eixamplaran ara amb les darreres decisions del Govern, a remolc del que han decidit els governs espanyol i francès. Unes ferides que es faran més fondes encara en funció de les setmanes que duri tot plegat.

Ara comença a circular la urgència de "salvar la campanya de Nadal". Ens tracten com a nens petits als quals cal posar un premi en l'horitzó per a suportar la duresa del moment present.

ENS consideren com a potencials electors i no pas com a ciutadanes i ciutadans que porten sobre les espatlles vuit mesos de dolor, de ruïna i d'incerteses acumulades.

A aquestes altures ja ha quedat prou clar, malgrat la comunicació cloroform del Govern, que som al mig d'una carrera de fons que ens ha alterat tots els ordres de les nostres vides.

Una situació que penalitza molt greument la nostra economia i exigeix sacrificis.

Per això el mínim que ens mereixem és claredat i no pas placebos ni sopars de duro.

Arribem al cap del carrer i caldria saber quina direcció agafar per encarar un hivern que serà llarg.

Mentre, a l'Executiu cada ministre sembla anar a la seva i les coses van passant sense que hi hagi cap partitura compartida.

La roda de premsa del Govern del dimecres 28 d'octubre deixà una preocupant sensació que no

Les decisions del Govern eixamplaran les ferides que ha deixat la pandèmia

hi ha ningú al volant.

Estan sotmesos al que decideixin, sense cap concertació amb Andorra, els governs dels països veïns.

En aquest fosc panorama, la política pressupostària esdevé fonamental perquè hauria d'ajudar durant aquest nou confinament parcial, en la –esperem que pròxima– gradual represa de l'activitat econòmica i en la recuperació postpandèmia. Seguim aquests dies amb preocupació les declaracions del Govern al respecte. El que no es pot permetre el país és no fer una positiva intervenció en el revifament econòmic i deixar que moltes empreses i professionals facin fallida i que la gent se senti abandonada.

Dissortadament sembla que només som al principi de la tem-

pesta i hom desconeix el final, en bona mesura perquè no sabem pas què faran al govern Gallardo-Espot, als quals la història jutjarà severament si no estan a l'altura de les difícils circumstàncies. I a dia d'avui no hi estan.

Convé evitar una Covid econòmica llarga. No estem dient que s'abandonin els esforços per controlar la pandèmia. Però no cal que el ministre de Salut tregui pit davant dels veïns per les dades d'Andorra. De moment, els veïns ens han confinat a nosaltres i no ens deixen sortir del país.

Serà necessari poder desenvolupar una política econòmica valenta i imaginativa, sense preocupar-se demagògicament del "quant ens costarà", perquè del que cal preocupar-se molt més és de pensar en el que ens costaria no tenir-la.

La situació és tan greu que obliga a adoptar polítiques públiques molt valentes que haurien de comptar amb un ampli suport polític i social. Però si persisteix aquest ambient de malfiança política només es podran prendre mesures superficials i improvisades per anar tirant i no ens en sortirem.

Els ciutadans no podem restar impassibles davant d'uns polítics tan forassenyats que semblen voler provocar la tempesta perfecta creient que no s'enfonsarà el vaixell.

La nostra economia s'enfonsa, la sanitat ja comença a notar l'estrès de la segona onada, però ells no semblen conscients dels gravíssims problemes que té el país.